

Əlövsət BƏŞİRLİ

Sıxardı içinə kədəri, qəmi
Kimsə sezəmməzdi onda ələmi
Mətbuat, mətbəə oldu həmdəmi
Ömrünü şərəflə yaşadı Vaqif.

Tədbir Mahmudov

Əməkdar jurnalist, "Qızıl qələm" mükafatı laureatı Vaqif Əliyevlə birlikdə işləmiş, halal çörək kəsmiş, uzun illər dostluq etmişəm. Tanınmış pedaqoq, əməkdar müəllim Tədbir Mahmudovun "Oxunmamış nəğmələr"ini oxuyanda universiteti bitirəndən sonra Salyanda rayonlararası qəzetdə işlədiyim illər yadıma düşdü. Vaqifin xoş təbəssümlü, gülümsər çöhrəsi, bir qədər qayğılı, saf baxışları gözlərim önündə canlandı...

...Ağır xəstə idi, yeriye bilirdi. Çox əziyyət çəkirdi. Onu ancaq Moskvada müalicə etmək olardı. Buna isə maddi imkanı yox idi. Dostları əl-ələ verdilər, onu Moskvaya aparıb müalicəsini təşkil etdilər.

Məşhur cərrah əməliyyatdan qabaq xəstəyə açıq-aydın anlatdı ki, o, riskə gedir, ürəyi zəifdir, dözməyə bilər. Vaqif ətrafına yığılan dostlarını göstərib:

- Belə kişilərlə mən hər cür riskə gedərəm, - dedi, - onlar

olan yerdə mənə heç nə olmaz. Əgər birdən... Allah bilən məsləhətdir. Mən dostlarıma vəsiyyətimi eləmişəm.

Vaqif özünün altmış illik yubileyində həmin sözləri təkrar edəndə hamı kövrəldi.

Artıq çətinliklər arxada qalmış, cərrahiyyə əməliyyatı uğurlu olmuş, dostları Vaqifi sağaldıb ailəsinə qaytarmışdılar. Sonra da əl-ələ verib onun yubiley mərasimini təşkil etmişdilər.

Həmin gün Neftçalaya Bakıdan, respublikamızın rayonlarından Vaqifsevərlər gəlmişdilər: qələm dostları, ziyalılar, onun sənətinin pərəstişkarları, doğmaları...

Yubiley mərasimi çox səmimi, bənzərsiz keçdi. Vaqif haqqında ürək sözləri deyildi.

Hacı Hacıyev:
Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin sədri

- Rayon mətbuatında çalışmaq və qəzetə rəhbərlik asan iş deyildi. Vaqif bu işin öhdəsindən ləyaqətlə gəlir. Azərbaycan Jurnalistlər Birliyi onu qabaqcıl mətbuat işçisi kimi tanıyır və qiymətləndirir. O, dəfələrlə bizim təşkilatın mükafatlarına layiq görüldü.

Valid Sənanı:

Əməkdar jurnalist

- Deyirlər, kimi tanımaq istəyirsənsə, onunla yola çıx. Bu da bizə nəsib oldu. 1978-ci ilin payızında jurnalistlərin böyük bir qrupu Türkiyəyə turist səfərinə yollandı. İki həftə ərzində ölkənin yeddi şəhərində ol-

duq. Bu şəhərlərin hamısında mehmanxanalarda Vaqiflə bir otaqda qalırdıq. Mubaliğəsiz deyə bilərəm ki, bu səfərdə mən Vaqifi yenidən kəşf elədim. Onun nikbinliyinə, çörək kəsdiyini adamlara sədaqətinə heyran qaldım.

Habil Əsədov:
"Gündoğar" qəzetinin redaktoru

- Bir çox keyfiyyətləri - işdə təkminli olmağı, dəqiqliyi, necə deyərlər, yüz ölçüb bir biçməyi Vaqif müəllimdən öyrənmişik. Onun davranışı, insanlara münasibəti bizim üçün - qəzetin kollektivi üçün örnek olub.

Ölməz Məmmədov:
Yazıçı-publisist

- Vaqif müəllim mətbuatımızın yorulmaz fədaisidir. Ömrünün çoxunu bu nəcib işə sərf

edib. Onun adı çəkiləndə gözlərim qarşısında dərin düşüncə və istedadla malik, xalqın ağrı-acılarını qələmə alan bir publisist və jurnalist canlanır.

Mən də çıxış edib Vaqifin həmyerlilərinə, dostlarına təşəkkürümü bildirdim. Vaqifə göstərdikləri qayğıya, sədaqətə, etibara görə:
- Sağ olun, var olun, - dedim, - Mən Vaqifin qələm dostları adından sizə minnətdarlığımı bildirirəm. Vaqif etibara, etimada layiq insandır. O, bunu öz zəhməti, gözəl qələmi, insanpərvərliyi, xeyirxahlığı ilə qazanıb. Onun buna haqqı var.

Mən Vaqifin ailəsi, övladları haqqında ürək sözlərini dedim. Neçə illər əvvəlki gözəl toy gününü xatırladım. Sonra bu gözəl ailənin möhkəm təməli qoyulan ilk illəri, çətinlikləri yada saldım...

1965-ci ildə Salyanda "Qələbə" qəzeti redaksiyasında işləyirdik. Mən redaktor müavini idim, o, məsul katib. Cavan idik. Vaqif təzə evlənmişdi, bəxtiyar idi. Və... gözlənilmədən ağır xəstələndi. Krimda müalicə olundu. Gənc ailə çətin sınaqlardan çıxdı. Mən də əlimdən gələni etdim...

Sonralar Vaqifin yolu Bakıya düşəndə mütəlak bizə gəlirdi. Həmişə də gənclik illərimizi xatırlayardıq...

Büllur kimi saf, gözəl insani keyfiyyətləri özündə təcəssüm etdirən dost itkisi çox ağır olur.

Neftçaladan aldığı ağır xəbərdən çaş-baş qaldım. İnanı bilmədim. Özümü yetirdim, ailəsinə təsəlli verməyə söz tapa bilmədim. Heç zaman özümü belə aciz hiss etməmişdim. Dönüb həmyerli dostlarına baxdım:

- Ailəsinə, övladlarına göz olun, - dedim. - Oğlu əsgərliyi ni çəkib, ona mütəlak iş tapın.

- Bizdən nə asılıdır edəcəyik. Başqa cür ola da bilməz, - Tədbir müəllim qətiyyətlə dedi. Mərhumun dostları, yaxınları, Bahəddin, Habil, Qabil, Əbülfət, Mustafa onun sözünü təsdiq etdilər. İlk dəfə görürmüş kimi onlara diqqətlə baxdım. Elə bil üstümdən ağır bir yük götürüldü. Özümdə qəribə bir yüngüllük hiss etdim.

- Vaqifin ruhu şad olsun, - dedim. - Sizin kimi dostları olanın ruhu inciməz!..

...İşdən yenicə qayıtmışdım ki, telefon zəng çaldı. Neftçaladan Tədbir müəllim idi. Dedi ki, Vaqifin xatirəsinə dostları, yaxınları kitab hazırlayırlar.

Ürəyimdən oldu. Vaqifli gənclik illərimlə baş-baş qalıb xatirəmi qələmə aldım.